

F. t. beslutn. om nedsættelse af en socialreformkommission

derne og arbejdspladserne har også en stor del af det sociale ansvar i forbindelse med forebyggelse af sociale problemer og i indsatsen mod den udstødning, som finder sted, med mange på overførselsindkomster til følge.»

Det er også forslagsstillernes opfattelse, at Socialministeriet har undladt at tage sig den fornødne tid til den forestående revision af bistandsloven, som fortjener langt større grundighed end den, som hidtil er lagt for dagen.

Først og fremmest, fordi den høje ledighed, som vi nu har haft i en meget lang årrække, og som har helt uacceptable menneskelige og økonomiske konsekvenser, ikke fjernes ved hjælp af uigennemtænkte løsningsmodeller.

Massearbejdsledigheden er mere end nogen anden enkeltfaktor årsag til udviklingen hen imod et stadig mere polariseret samfund, som er en kendsgerning i dag. Og for at bryde dette mønster er det helt afgørende at erkende, at løsningen på ledighedsproblemet forudsætter nytænkning og politisk vilje til at sætte problemet og dets mulige løsninger højest på den politiske dagsorden, løsninger, der bl.a. kunne bestå i en langt kraftigere satsning på uddannelse, en bedre fordeling af det eksisterende arbejde og nye regulære job i såvel den private som i den offentlige sektor.

For at finde svar på de store problemer, som tynger i disse år, er det nødvendigt at gå på tværs af kendte barrierer og traditionelle sektoropdelinger. Og det er altafgørende, at man erkender, at verden er i hastig forandring. Der er brug for nye typer af job af samfundsnyttig art, der måske ikke er umiddelbart rentable ud fra en gængs profitanalyse, men som i det større perspektiv kan vise sig at være et uvurderligt samfundgode. Det gælder bl.a. en mere effektiv miljøindsats - også i nærområdet - og det gælder sociale projekter, der binder områder og befolkningsgrupper sammen.

Bemærkninger til forslaget enkelte punkter

ad 1)

Flertallet af børn i Danmark har det godt, men den gruppe af børn og unge, der har det skidt, får det stadig dårligere. Der skabes et samfund, hvor det bliver stadigt sværere for denne gruppe af børn at finde plads, og det er paradoksalt i et af verdens rigeste samfund.

Der er flere årsager til denne polarisering i børnegruppen, men en af hovedårsagerne er efter forslagsstillernes mening, at der sker en tilsvarende udstødelse i voksenalderen, og at man endnu ikke er gode nok til at bryde den sociale arv - børn af udstødte

voksne bliver selv udstødte. Rent faktisk er det sådan, at man overfører den sociale arv, således at man i dag har 3. generations bistandsmodtagere.

En anden årsag er det opskruede tempo, mange børnefamiliers hverdag kører i - et tempo, der ikke levner tid og plads til ordentligt samvær mellem børn og voksne. 10-20 pct. af de danske børn får på et eller andet tidspunkt i deres opvækst brug for hjælp på grund af psykiske problemer. I 1995 blev der på landsplan henvist ca. 4.800 børn mellem 0 og 15 år til forundersøgelser og behandlinger på børne- og ungdomspsykiatriske afdelinger. Ifølge en rapport udgivet af Socialministeriet og Amtsrådsforeningen stod knap 700 børn på venteliste i november 1995. Hovedparten af amterne havde en ventetid på 0-3 måneder, en mindre gruppe amter havde en ventetid på 4-6 måneder og et enkelt amt havde op til 12 måneders ventetid. Den primære årsag til ventelisterne er kapacitetsproblemer, blandt andet mangel på speciallæger i børnepsykiatri. Selv en relativ kort ventetid på 3 måneder kan have stor negativ indvirkning på det enkelte barn med behov for forundersøgelse og behandling. Derfor er det vigtigst, at ventelisterne til de psykiatriske undersøgelser fjernes helt.

Målet med regeringens løfte om pasningsgaranti var, at alle 1-5-årige skulle have pasningstilbud med udgangen af 1995. Men tal fra januar 1996 viste, at kun 150 af landets 275 kommuner havde pasningsgaranti for de 1-5-årige, og 71 af disse kommuner havde kun pasningsgaranti for børn, hvis forældre er i arbejde eller under uddannelse. Reelt var derfor kun 1/3 af alle 1-5-årige omfattet af en pasningsgaranti, hvor man ikke skelner mellem arbejdsløse og folk i arbejde.

De sidste nye tal fra Danmarks Statistik viser, at flere og flere børn passes i daginstitutionerne. Men samtidig viser tallene, at der ikke bliver tilsvarende flere ansatte i institutionerne til at passe børnene. Værst ser det ud i vuggestuerne, hvor der fra januar 1995 til januar 1996 er blevet 3,6 pct. færre fuldtidsbeskæftigede, mens antallet af børn er steget med 1 pct.

Når man oversætter alle disse tal til ord om børns hverdagsliv, betyder forringelserne på personaleområdet, at daginstitutionerne får sværere og sværere ved at udfylde rollen som et pædagogisk tilbud med indhold i og i stedet tenderer mod at være opbevaring slet og ret.

I perioden fra januar 1994 frem til april 1996 har i alt knap 148.000 personer fået bevilget børnepasningsorlov. Forældre på børnepasningsorlov har haft et stort familiemæssigt udbytte af orlovsperioden: en mindre forjaget hverdag og mere tilfredse børn. Men i stedet for at fastholde og udbygge ordningerne og